

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quàm vtilis sint oculorum morbi? exemplo S. Seuerini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nauseam patitur. Nec in Venerem feretur. quem corporis dolores non sinunt cogitare de voluptate. Quia autem homo conditus est ad beatitudinem consequendam, impeditus ne corpus percipere possit delectationem, animi delectationem quaerit, & inuenit, multarum enim virtutum occasio est inualetudo.

II.

Eugipp. 2.
pud Sur.
& Ianuarij.

Eugippus Abbas refert, S. Seuerinum multos varijs languoribus ac ærumnis affectos liberasse; quod cum audiret Bonus eius Monachus, oculorum imbecillitate vehementer vexatus, eum adibat, ut orationibus illius & ipse medelam posceret. Dicebat igitur: *Aduentitios & externos gratia salutaris sentire praesidia, sibi verò nullam opem aliquatenus exhiberi.* Cui Seuerinus respondit: *Fili mi, non tibi expedit ab hac oculorum molestia liberari, & aciem corporei luminis habere perspicuam; quin potius ora, ut obtutus vegetetur interior.* Quid enim? an non magis grata & iucunda lux illa interna esse debet, qua per amplissima caeli spatia mente vagaris, quàm corporeum hoc lumen, quod tibi cum brutis commune est, & ea tantum, quae ante pedes sunt, cernere vales? Plerumque, qui oculos longè lateque in fines terræ mittunt, mentem amittunt. Praestat ergo corpore, quàm animo esse cæcum. Inter externa corporis bona, nihil homini charius est oculis, & tamen Christus dixit:

Matth. 5. 29.

Quòd si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi, ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum mittatur in gehennam. Fuit inter profanos, qui oculos sibi exculpfit, ut posset philosophari: cur homines altiora sperantes, non patienter ferrent, immò beneficij loco haberent, si cæci esse sinantur, ut possint diuina speculari? immò ne oculis venena hauriant? *Ut vidi, ut perij, ut me malus abstulit error!* inquit ille. *Accidit, ut surgeret David de strato suo post meridiem, & deambulare in solarium domus regia, viditq; mulierem se lauante: ex aduerso super solarium suum, erat autem mulier pulchra valde.* Notum est, quid inde euenerit. Mutatus est, quasi Medusam aspexisset. Quàm illi profuisset, si tunc oculis caruisset? Non sine causa lamentatus est ille: *Oculus meus depraedatus est animam meam in cunctis filiabus urbis meae.* Quis agrè fert, si ab eo praedones amoueantur?

Virgil. Eclog.
8.

2. Reg. 17. 2.

Thren. 3. 51.

III.

Tempore pestis, corrupto aëre, libenter & diligenter claudimus